

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/147/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511213212
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7511213212.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu ČSOB Leasing, a.s., Bratislava, Panónska cesta 11, IČO: 35 704 713, zast. Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom, Advokátska kancelária, Stará Ľubovňa, Okružná 871/65, adresa na doručovanie: Mnoheľova 17, Poprad, proti žalovanému W. Š., nar. XX.X.XXXX, B. - H., H. XX, o zaplatenie 4.701,00 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/55/2011-140 z 8.11.2016 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. žalobu zamietol a II. stranám v konaní náhradu trov konania nepriznal.

2. Pôvodnou žalobou zo 7.9.2011 sa žalobca VB LEASING SK spol. s r.o. domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 6.779,65 eur s prísl., Okresný súd Košice - okolie rozsudkom zo 16.1.2014 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.076,65 eur spolu s 9% úrokom z omeškania od 14.12.2010 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Voči zamietajúcej časti rozsudku podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením 6Co/400/2014-125 z 29.1.2016 v tejto časti rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie. Predmetom tohto konania je žaloba o zaplatenie 4.701,- eur s úrokmi vo výške 0,1% denne od 14.12.2010 až do zaplatenia. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že strany 14.4.2009 uzatvorili leasingovú zmluvu č. LZF/09/20110, na jej základe žalobca prenajal žalovanému motorové vozidlo zn. SAAB 9 - 5 sedan linear čiernej farby na dobu 48 mesiacov. Žalovaný sa v prospech poskytovateľa leasingu zaviazal uhradiť v termínoch, uvedených v splátkovom kalendári v prílohe č. 2, jednotlivé leasingové splátky. V termíne prvej splátky uhradil príjemca leasingu poplatok za realizáciu leasingu. V prípade omeškania leasingu s úhradou peňažného záväzku, vyplývajúceho z tejto zmluvy a jej príloh, bol poskytovateľ leasingu oprávnený požadovať od príjemcu leasingu úhradu úrokov z omeškania vo výške 0,1% z dlžnej sumy za každý deň omeškania, ak z ust. § 14.8 Všeobecných leasingových podmienok nevyplýva iná výška úrokov z omeškania. V zmysle čl. 7 tejto zmluvy neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné leasingové podmienky VB LEASING SK spol. s r.o. a splátkový kalendár, ako aj protokol o prevzatí predmetu leasingu. Z predbežného splátkového kalendára k leasingovej zmluve LZF/09/10110 vyplynulo, že jednorazový poplatok za vystavenie leasingovej zmluvy činil 242,22 eur spolu s DPH, nadobúdacia cena leasingu 23.000,- eur spolu s DPH, prvá zvýšená splátka istiny 6.900,- eur s DPH, poplatok za prevod vlastníckych práv k predmetu leasingu 59,50 eur, finančná činnosť spolu 6.570,40 eur a

leasingová cena bez poistenia predmetu leasingu 29.570,40 eur. Ďalšie splátky v počte celkom 48 sa žalovaný zaviazal uhrádzať mesačne po 472,30 eur. Žalovaný podmienky zmluvy nedodrжал, preto z dôvodu, že bol v omeškaní so zaplatením splátok 10.6. a 10.7.2009 v celkovej sume 964,62 eur, žalobca listom z 31.7.2009 predčasne ukončil leasingovú zmluvu. Listom zo 4.11.2009 označeným ako záverečné finančné vysporiadanie leasingovej zmluvy vyčíslil nároky, súvisiace s predčasným ukončením leasingovej zmluvy, pričom celkový nárok žalobcu činil 6.449,65 eur. Nárok pozostával zo zmluvnej pokuty vo výške nedoplatku predmetu leasingu 12.724,09 eur, s úrokov z omeškania z neuhradených leasingových splátok, splatných do predčasného ukončenia leasingovej zmluvy 112,68 eur, z úrokov z omeškania z uhradených leasingových splátok 2,60 eur, zmluvnej pokuty podľa bodu 6.3 všeobecných leasingových podmienok 6,- eur, zmluvnej pokuty pre predčasné ukončenie leasingovej zmluvy 165,50 eur, zmluvnej pokuty odúročeného ušlého zisku 2.946,02 eur, ďalších nákladov 66,39 eur, mimosúdne náklady spojené s vymáhaním pohľadávky s odobratím predmetu leasingu 331,94 eur, parkovné 21,26 eur, 41,41 eur, 47,49 eur, 46,41 eur, 49,96 eur, 46,41 eur, 47,96 eur, 27,85 eur, 47,60 eur za umytie motorového vozidla, zimná údržba 18,30 eur, neuhradené leasingové splátky 944,60 eur. Celkový nárok žalobcu bol 17.679,65 eur, pričom výnosy zo zhodnotenia predmetu leasingu boli 10.900,- eur, takže celkový nárok žalobcu bol 6.779,65 eur. Súd, vychádzajúc z § 51, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1, 4 písm. k/, § 53b ods. 1 Obč. zák. (ich znenie citoval) z vykonaného dokazovania mal za zrejmé, že leasingová zmluva, uzavretá medzi účastníkmi, je spotrebiteľskou zmluvou, keďže ju uzatvoril žalobca ako dodávateľ služby a je obchodnou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri s predmetom podnikania a žalovaný je fyzickou osobou, nepodnikateľom. Z tohto dôvodu mal súd za to, že na daný právny vzťah je potrebné použiť ust. Obč. zák. o spotrebiteľských zmluvách, ako aj iné ust., upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva (viď § 52 ods. 2 Obč. zák.). Konštatoval, že pri záverečnom finančnom vysporiadaní leasingovej zmluvy žalobca uplatnil voči žalovanému zmluvnú pokutu vo výške nedoplatku z hodnoty predmetu leasingu v sume 12.724,09 eur, zmluvnú pokutu podľa bodu 6.3 všeobecných leasingových podmienok v sume 6,- eur, zmluvnú pokutu pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy 165,50 eur a zmluvnú pokutu vo výške odúročeného ušlého zisku 2.946,02 eur, t.j. spolu 15.841,61 eur. Citujúc znenie § 544 ods. 1, 2 Obč. zák., z leasingovej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu 14.4.2009 mal za zrejmé, že v zmysle čl. 10 sa zmluvné strany dohodli, že leasingový obchod bude financovaný prostredníctvom tzv. čistých zdrojov financovania, pričom spôsob a podmienky takéhoto financovania, ako aj prípadná úprava podmienok financovania sú bližšie upravené v bode 5.2 a 5.4 všeobecných leasingových podmienok. Poukázal na to, že leasingová zmluva nemá žiadne ust. o zmluvnej pokute. Z predbežného splátkového kalendára, ktorý je prílohou tejto leasingovej zmluvy mu taktiež žiadna povinnosť, týkajúca sa zmluvnej pokuty, nevyplynula. Zo všeobecných leasingových podmienok a prílohy č. 1 k leasingovej zmluve, z bodu 9.4, písm. b) mu vyplynulo, že v prípade predčasného ukončenia leasingu je príjemca leasingu povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške priamych nákladov poskytovateľa leasingu, súvisiacich s predčasným ukončením leasingovej zmluvy, t.j. najmä náklady spojené s odobratím predmetu leasingu, predajom predmetu leasingu a jeho sprostredkovaním, prihlásením predmetu leasingu v evidencii motorových vozidiel, parkovné atď. Ďalej citoval čl. 9.4 písm. c) všeobecných leasingových podmienok a uviedol, že zmluvná pokuta vo výške nedoplatku z hodnoty predmetu leasingu predstavuje hodnotu nesplatenej obstarávacej ceny predmetu leasingu ku dňu prvej leasingovej splátky, ktorej splatnosť mala nastať po inom ako riadnom ukončení leasingovej zmluvy; podľa písm. d) zmluvnú pokutu vo výške ušlého zisku poskytovateľa leasingu, ktorá predstavuje rozdiel medzi hodnotou leasingovej a bankovej finančnej služby pri zohľadnení skutočného regresívneho priebehu za obdobie od predčasného ukončenia leasingovej zmluvy do pôvodne v leasingovej zmluve dohodnutej minimálnej doby trvania leasingu, podľa písm. g) zmluvnú pokutu vo výške dohodnutej zostatkovej hodnoty predmetu leasingu ku dňu uplynutia dojednanej minimálnej doby trvania leasingu a podľa písm. h) zmluvnú pokutu vo výške refinančných nákladov poskytovateľov leasingu pri inom ako riadnom ukončení leasingovej zmluvy. Uviedol, že v zmysle týchto ust. všeobecných leasingových podmienok žalobca vyúčtoval zmluvné pokuty vyššie uvedené. Vychádzajúc z § 544 ods. 1, 2 Obč. zák., urobil záver, že zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne, že v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Mal za to, že žalovaný nemal nijakú možnosť ovplyvniť výšku takto paušálne stanovenej zmluvnej pokuty, ktoré si žalobca uplatňuje celoplošne, preto v tomto prípade nedošlo k žiadnej dohode o výške zmluvnej pokuty ani o spôsobe jeho určenia, pretože dohoda predstavuje dvojstranný právny úkon, spočívajúci v zhode vôle oboch strán smerujúcu jednak k uzavretiu zmluvy, ale aj k jej obsahu, a v tomto prípade nebola zmluvná pokuta uzatvorená v súlade so zákonom, pretože žalobca si výšku zmluvnej pokuty určil jednostranne a svojvoľne, bez toho, aby žalovaný mal možnosť sa oboznámiť s tým, že za aké porušenie zmluvnej pokuty, bude mu táto vyúčtovaná. Urobil záver, že uvedená podmienka týkajúca

sa zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o abstraktnú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá vo svojej podstate vytvára nerovnovážne podmienky právneho vzťahu medzi stranami sporu, nakoľko dáva žalobcovi dispozičnú právomoc jednostranne určiť výšku zmluvnej pokuty a tým výrazne oslabuje postavenie druhej strany sporu - spotrebiteľa, ktorý tak nemá ani najmenšiu možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty, nakoľko dodávateľ využíva tzv. typové zmluvy, ktoré sú vopred pripravené, a nezohľadňujú tak individuálnosť každej zmluvy, ale sú stanovené na celé spektrum týchto právnych vzťahov, a tým je vážne narušená zásada rovnosti účastníkov občianskoprávneho vzťahu. Spôsob akým sa dojednávajú zmluvné pokuty musí byť jednak v súlade s dikciou § 544 a nasl. Obč. zák., ale okrem toho aj spôsobom ktorý je pre spotrebiteľa zrozumiteľný, a nesubsumovať ich pod zložité ust. všeobecných obchodných podmienok, kde v spleti odborných výrazov a zložito formulovaných všeobecných obchodných podmienok je skrytá aj sankcia pre spotrebiteľa v podobe zmluvnej pokuty, čím žalobca postupoval v rozpore s dobrými mravmi. Zdôraznil, že k problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí 3Cdo/173/2003. Súd poukázal aj na § 52 písm. a) ods. 1 Obč. zák. a z vykonaného dokazovania mal za zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo iba uvedené vo všeobecných zmluvných podmienkach, bez toho, aby spotrebiteľ bol na toto ust. osobitne upozornený. Mal za to, že nárok uplatnený v tomto konaní - 4.701,- eur, nie je dôvodný, pretože všetky nároky, vyplývajúce z leasingovej zmluvy, boli žalovaným žalobcovi nahradené a nároky, vyplývajúce zo zmluvných pokút, nie sú dôvodné. Pokiaľ sa týka nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,1% denne, v ktorej časti bola žaloba zamietnutá, taktiež poukázal na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a pokiaľ určité otázky nie sú upravené výslovne zák. č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, použijú sa na ich riešenie prísl. ust. Obč. zák., pretože podľa § 54 ods. 1 Obč. zák. zmluvné podmienky, upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Konštatoval, že omeškanie s plnením peňažného dlhu upravuje § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. v spojení s § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z.z., že zmluvné strany sa od tejto úpravy nemôžu odchyliť a úrok z omeškania nad 9% do výšky 0,1% denne zamietol, pretože je v rozpore s cit. zák. ust. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p., žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, žalovaný náhradu trov konania nežiadal priznať, preto vyslovil, že strany v konaní nemajú právo na náhradu trov konania.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Poukázal na to, že 14.4.2009 uzavrel žalobca so žalovaným leasingovú zmluvu, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá finančná služba spočívajúca v poskytnutí peňažného plnenia formou doplatku kúpnej ceny za predmet leasingu, ktorý si vybral sám žalovaný, že napriek tomu, že bola uzavretá leasingová zmluva, zo strany žalobcu sa žalovanému poskytla finančná služba, kde všetky riziká z tejto finančnej služby z dôvodu iného ako riadneho skončenia právneho vzťahu založeného predmetnou leasingovou zmluvou prevzal na seba žalovaný. Tvrdil, že žiadnym spôsobom nie je možné vyhodnotiť predmetný zmluvný vzťah založený leasingovou zmluvou ako vzťah, ktorý by obsahoval neplatné dojednania ohľadne zmluvných pokút ako ich stanovil súd, že predmetné dojednania nie sú ani neprijateľnými zmluvnými podmienkami a to z dôvodu, že v čase dojednania predmetnej leasingovej zmluvy platil Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení zákona č. 188/2006 Z.z., kde právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola v znení § 52 a § 53, pričom znenie § 53 ods. 3 písm. a) až j) a ten definoval, čo zákon považuje za neprijateľné podmienky, ktoré sú sankcionované svojou neplatnosťou. Dôvodil, že žiadna z takto určených neprijateľných podmienok nie je definovaná v leasingovej zmluve a ani vo všeobecných leasingových podmienkach, tieto podmienky sú zrozumiteľné a jasné a sú určité. Pokiaľ ide o tvrdenie, že dojednanie o zmluvných pokutách je neplatné pre ich nezrozumiteľnosť a nejasnosť, uviedol, že toto neobstojí, pretože súdy vyššieho stupňa v iných obdobných súdnych sporoch potvrdili platnosť daných VLP, pretože priznali žalobcovi nároky na ich základe uplatnené v súdnych konaniach. Prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania nesprávne a neúplne vyhodnotil vykonané dôkazy a nesprávne vo veci rozhodol. Zdôraznil, že v konaní riadne preukázal a zdôvodnil po právnej stránke všetky položky uplatneného nároku. Navrhol rozsudok zmeniť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie 4.701,00 eur s prísl. spolu s náhradou trov súdneho konania alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, 2 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok

ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na ktoré odkazuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie. Žalobca uplatnil v odvolaní odvolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci.

6. Uvedený odvolací dôvod nie je daný.

7. Súd použil správny právny predpis, správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu) vyvodil správny záver o právach a povinnostiach strán sporu.

8. Odvolací súd sa predovšetkým v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo uvedené iba vo všeobecných zmluvných podmienkach, bez toho, aby spotrebiteľ bol na toto ustanovenie osobitne upozornený a že so zreteľom na to, že ide o spotrebiteľský spor, pokiaľ sa týka nároku na zaplatenie pokuty, ako aj dojednanie, že zmluvnú pokutu možno dojednať písomne, že v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia, že žalovaný nemal nijakú možnosť ovplyvniť výšku paušálne stanovenej zmluvnej pokuty, ktoré si žalobca uplatňuje celoplošne, v tomto prípade nedošlo k žiadnej dohode o výške zmluvnej pokuty, ani o spôsobe jej určenia, lebo dohoda predstavuje dvojstranný právny úkon spočívajúci v zhode vôle oboch strán smerujúcej jednak k uzatvoreniu zmluvy a jednak jej obsahu.

9. V prejednávanej veci sa možno stotožniť so záverom súdu, že v tomto prípade nebola zmluvná pokuta uzatvorená v súlade so zákonom, pretože žalobca si výšku zmluvnej pokuty určil jednostranne a svojvoľne bez toho, aby žalovaný sa mal možnosť oboznámiť s tým, za aké porušenie zmluvnej pokuty bude táto vyúčtovaná, pričom uvedená podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o abstraktnú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá vo svojej podstate vytvára nerovnovážne podmienky právneho vzťahu medzi stranami sporu, nakoľko dáva žalobcovi dispozičnú právomoc jednostranne určiť výšku zmluvnej pokuty a tým výrazne oslabuje postavenie druhého účastníka - spotrebiteľa, ktorý tak nemá ani najmenšiu možnosť ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty.

10. Je potrebné vziať, o.i., na zreteľ aj záväzný pokyn odvolacieho súdu - Krajského súdu v Košiciach vyslovený v zrušujúcom uznesení 6Co/400/2014-125 z 29.1.2016, ktorým bol aj súd prvej inštancie viazaný a vykonal dokazovanie a vec právne posúdil v súlade s cit. uznesením. Na daný právny vzťah, lebo to bolo na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom, použil súd ust. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ust. upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, aj keď inak by sa mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 o.z.). Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie, že z dôvodu, že zmienené ust. Občianskeho zákonníka v predchádzajúcom rozhodnutí opomenul aplikovať, resp. nijako neodôvodnil, ako ich aplikoval, vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho dokazovanie nevykonal v dostatočnom rozsahu, keďže neposudzoval, či sporná zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľná podmienka), hoci tieto okolnosti ex offo posudzovať mal a že skutkový stav bol preto zistený neúplne, Súd prvej inštancie preto aplikoval aj uvedené ust. Obč. zák. a posudzoval, či sporná zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľná podmienka). Rovnako, rozhodnutie na základe povinnosti uloženej odvolacím súdom, odôvodnil aj so zreteľom na posúdenie platnosti dojednania zmluvnej pokuty, ktoré v zmysle §544 ods. 2 Obč. zák. musí mať písomnú formu a aj so zreteľom na opodstatnenosť čiastkových nárokov v súčte 17 679,65 eur (zmluvná pokuta vo výške nedoplatku predmetu leasingu, úroky z omeškania z uhradených leasingových splátok do dňa predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, úroky z omeškania z uhradených leasingových splátok, zmluvná pokuta pri predčasnom ukončení leasingovej zmluvy a zmluvná pokuta vo výške odúročeného ušlého zisku). Pri posudzovaní nároku žalobcu na zmluvnú pokutu, ako to bolo uvedené v uznesení odvolacieho súdu, musí sa mať na zreteli, že dojednanie o zmluvnej pokute musí mať písomnú formu a preto súd posudzoval dodržanie aj tejto náležitosti sporného dojednania, ako i právne následky prípadného jej nedodržania.

11. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

13. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná.

14. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).